

Aktionens Omkostninger, derunder de ved Underretten bestemte Salærer og i Salær til Aktor og Defensor ved Overretten, Prokuratorerne Juel og Kaas, 30 Kr. til hver, udredes af det offentlige.“ Denne Dom er klar nok, og Manden er for saa vidt med Hæder gaaet ud af denne Misère. Men naar en saadan gammel Mand er bleven smidt i Fængsel og har siddet der i 7 Maaneder og ikke alene er bleven aktioneret for Brandstiftelse, men ogsaa for at have været en Tyv, og saa kommer ud af det hele med den Dom, jeg her har oplæst, kan man nok forstaa, at han ønsker Oprensning saa vidt muligt. Han skriver, at han gerne vilde have ledsaget Andragendet med yderligere Aktbeskrivelse, men at han ikke har Raad til at betale de 30 Kr., der af Birkekantoret forlanges for at meddele Beskrivelse af Forhørs- og Domsakterne. Derfor er der ikke flere Aktstykker, end jeg har nævnt.

Udvalget har nu ment, idet vi have været saa lempelige, som vi synes, vi kunde være, at der kunde være Anledning til at henvise dette Andragende til Ministerens Undersøgelse, og vi haabe, at den ærede Minister og det høje Ting ville være enige med os deri, saa at der maaske kan komme det Resultat, som denne 86aarige Mand i saa mange Aar har ventet paa. Efter hvad der er oplyst, synes det, at Manden har Krav paa, at der tages Hensyn til ham. Derfor have vi det bedste Haab om, at Tinget vil følge os, og at den højtærede Minister vil tage mod Henvisningen og undersøge Sagen og senere underrette os om, hvad Resultat Undersøgelsen fører til.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale disse to Andragender paa det bedste.

Justitsministeren (Alberti): Med Hensyn til det første af de af den ærede Ordfører omtalte Andragender, Andragendet under Nr. 2, skal jeg udtale, at jeg, da Andragendet i sin Tid kom ind til mig, tog Sagen under Overvejelse og kom til det Resultat, at det maatte stille sig som meget tvivlsomt, om et saadant Blad vilde kunne gøre nogen Nytte, og om det var nødvendigt. Derfor blev Andragendet afslaaet. Imidlertid, da Finansudvalget efter at have behandlet Sagen er kommet til det Resultat, at det dog kunde være, at et saadant Blad kunde gøre Nytte, skal jeg selvfølgelig med stor Glæde tage Sagen op paa ny til velvillig Overvejelse.

Om det andet Andragende, det under Nr. 14 fra forhenværende Mølleforpagter Birkedahl af Næstved, er jeg derimod ikke i Stand til at være saa ganske enig med den ærede Ordfører. Det er rigtigt, at Manden er, og paa den Tid da han blev arresteret i denne Sag, var en meget gammel Mand. Men det kan dog ikke være det afgørende. Man maa jo ikke i den Slags Sager lade Følelsen løbe af med sig. Man maa huske paa, at, saaledes som Verden nu en Gang er, beror det, om en Mand bliver gammel eller ikke, ingenlunde paa, om han er god eller ikke god. Alle Folk kunne blive gamle uden Hensyn til deres moralske Vandel. Naar nu den ærede Ordfører klagede over, at man begyndte at røde op i Mandens tidligere Liv, den Gang han blev arresteret, maa jeg gøre opmærksom paa, at det jo er noget, som efter den bestaaende Retsforfatning sker i alle Tilfælde, hvor der bliver Spørgsmaal om at rejse en Sag mod en Mand. Den ærede Ordfører oplyste ogsaa, at det havde været Tilfældet, den Gang han selv blev ilde beegnet for sin Omtale her i Tinget af Husarrekrutternes Behandling. Men nu var jo Forholdet det, at det kunde den ærede Ordfører se meget roligt paa, thi ved at undersøge hans tidligere Livsbane, kunde der ikke komme noget som helst andet ud, end at han havde været en fortræffelig Husar, som ikke gav nogen som helst Anledning til Klage men tværtimod var til almindelig Glæde og Beundring. Anderledes imidlertid med denne Mand, Forholdet er nemlig det — og det kan man ikke helt se bort fra, det er selvfølgelig noget, som den paagældende Forhørsdommer har maattet tillægge nogen Betydning —, at naar man vil gaa hans tidligere Liv igennem — jeg skulde ikke være kommen ind derpaa, naar ikke den ærede Ordfører selv havde givet denne Anledning — finder man, at i 1863 er han dømt til 5 Gange 5 Dages Vand og Brød for Bedrageri. Han havde som Kommissionær skilt en Husmand eller Parcellist af med alt det, han ejede, og derfor blev han trods sin ihærdige Benægtelse ved Højesteretsdom i 1863 dømt til 5 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Selvfølgelig var det noget, som maatte have sin Betydning for den paagældende Forhørsdommer. Jeg vil føje til, at jeg, efter at denne Sag var til Behandling i Finansudvalget i den lange Tid, der er hængaet, siden Indstillingen blev afgiven, har fundet Lejlighed til at undersøge Sagen, og ved at undersøge Sagen kan jeg aldeles ikke